

[Carl Petersen.]

har jeg ikke megen tiltro, højtærede minister, til de ansøgninger, der fremkommer, når ansøgerne har udsigt til måske om 20 år at få lidt jord. Nej, det rette billede vil først fremkomme den dag, da vi har sådanne bestemmelser, at man kan få den jord, hvormod man ansøger, med det samme. Så tror jeg vi vil få helt andre tal frem.

Jeg må betragte de udtalelser, det ærede medlem hr. Aage Fogh fremsatte om den konjunkturbestemte rente, som en slags tilslutning til det forslag, jeg havde bebudet. Det er der ingen grund til at diskutere nu, det bliver der jo lejlighed til senere.

Må jeg til det ærede medlem hr. Niels Kr. Nielsen sige, at jeg er overordentlig glad ved at høre ordføreren for retsforbundet, hver gang vi behandler disse lånelove, for det fortæller mig, at meget bundet til idealerne er retsforbundet i grunden ikke. Det idealistiske princip, at det offentlige aldrig skal give tilskud til nogen privat, er altså ikke så stærkt, at det ikke er til at bryde, idet man kan give tilslutning til disse forslag med fuld musik. Jeg takker for det, det er udmærket. Princippet er altså ikke ufravigeligt.

Det forslag til motiveret dagsorden, som den kommunistiske ordfører fremsatte, er så omfattende, at jeg ikke er i stand til på stående fod at tage stilling til det, men efter det, jeg kunne lytte mig til, mener jeg, at det indeholder en hel del af de ting, vi har i vort program. Jeg tror nu alligevel, det er bedre, at vi stiller vore forslag, når tiden er moden til, at disse spørgsmål skal løses, og derfor skal jeg for ikke at komme ind på en vældig diskussion sige, at det er nok klogest, at vi stemmer imod dagsordenen.

Niels Eriksen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed, er forhindret i at være tilstede i øjeblikket, vil jeg på mit partis vegne anbefale at stemme imod det af det ærede medlem hr. Fuglsang stillede forslag til dagsordenen.

Aage Fogh: Selvom den dagsorden, det ærede medlem hr. Fuglsang har foreslået, indeholder ting, som jeg i og for sig ikke kan have nogen betænkelighed ved, må jeg dog anbefale at stemme imod den. Vi skal jo have disse lovforslag igennem inden jul, fordi jordloven skal løbe videre, det er ab-

solult nødvendigt, og jeg henstiller derfor, at man stemmer forslaget til dagsorden ned og vedtager de to lovforslag, der foreligger.

Dernæst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Carl Petersen, som har rørt ved et spørgsmål, der er af stor betydning, nemlig de vilkår, vi byder de unge. Jeg kan godt se, at trods den store støtte fra staten løber de unge en vis risiko, men hvad skal ungdommen gøre i dag, hvis den ikke tør løbe nogen risiko? Hvis vi sender de unge til byerne og skal skaffe dem bolig dér, tror jeg i hvert fald, at staten i kraft af boligloven kommer ud for omtrent lige så store lån, og der bliver tale om endnu større risiko, og så er der ikke sikret de unge en arbejdsplads. Det ærede medlem var meget rigtigt inde på, at vi har en ikke ubetydelig arbejdsløshed. Når vi gennem årene fra 1945 til dato gennemsnitlig har brugt ca. 2 mill. kr. om året til arbejdsløshedsunderstøttelse, kunne det dog tyde på, at der her er et problem. Derfor har jeg i hvert fald den opfattelse, at vi må tilråde de unge fra landet, der har dygtiggjort sig og opsparet en rimelig kapital, at anvende denne kapital i de brug, der her er tale om. Jeg understreger, at det er lån til parikurs, det er lån på særlig favorable rentevilkår. Jeg er en stor tilhænger af den konjunkturbestemte rente, og jeg vil tilråde de unge at tage den, men jeg er ikke så forfærdelig meget for at tvinge dem til det. Jeg har i mig en vis interesse for, at folk i nogen udstrækning skal have ansvaret for deres egne sager, og derfor vil jeg sige til de unge, at hvis de ikke vælger den konjunkturbestemte rente, må de også tage skade for hjemgæld, når konjunkturerne vender.

Fibiger: Jeg vil ikke blande mig i diskussionen om konjunkturbestemt eller fast rente. Jeg vil meget fraråde, at man kommer ind på en lovgivning, der fastsætter, hvordan unge mennesker skal forholde sig. Når det er valgfrit for dem, må enhver tage ansvaret for, om han vil have konjunkturbestemt eller fast rente. Jeg tror ikke, at rigsdagen skal binde de unge mere end højest nødvendigt i dette spørgsmål; de må selv kunne tage et ansvar.

For en ordens skyld skal jeg sige, at jeg anbefaler at stemme imod det ærede medlem hr. Fuglsangs dagsorden.